WWF Suomi
Lintulahdenkatu 10
00500 HELSINKI

Puh (09) 7740 100
wwf.fi
panda.org

Talousvaliokunta 9.9.2021

Asia: WWF Suomen lausunto koskien asiaa ”U 29/2021 vp Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien (EU) 2013/34, 2004/109 ja 2006/43 sekä asetuksen (EU) 537/2014 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse yritysten kestävyysraportoinnista (KOM(2021) 189 lopullinen)”

WWF Suomi kiittää lausuntomahdollisuudesta ja lausuu seuraavaa.

Kestävyysraportoinnin asettaminen osaksi yritysten pakollista raportointia on yksi erittäin tärkeä keino kestävyyssiirtymän konkretisoimiseksi ja sen aikaansaamiseksi.

Luonnonvarojen ylikulutuksesta johtuvat akuutit ympäristöongelmat, etupäässä ilmastokriisi ja luontokato, uhkaavat yhteiskuntien mahdollisuuksia ylläpitää ja kehittää inhimillistä hyvinvointia[1]. Valtioiden yhteinen luonnon monimuotoisuutta käsittelevä tiedepaneeli IPBES toteaa, että nykytrendien jatkaminen johtaa siihen, että kestävän kehityksen tavoitteita ei saavuteta[2]. Luonnon monimuotoisuuden ja talouden yhteenkytkeytymistä tarkastellut uraauurtava ns. Dasguptan raportti[3], toteaa, että luontokadon syynä ei ole ainoastaan markkinahäiriö vaan perinpohjaisempi yhteiskunnan institutionaalinen kyvyttömyys rajoittaa taloudellisen toiminnan ympäristövaikutuksia. Pariisin ilmastosopimuksen toimeenpano sekä YK:n puitteissa valmisteilla olevan kansainvälisen luontopolitiikan (CBD, Convention on Biological Diversity) politiikkakehikko vaativat voimakkaampia toimia jokaiselta yhteiskunnalliselta toimijalta. Yritykset ovat keskeisessä roolissa tämän systeemisen muutoksen aikaansaamisessa.

EU:ssa on useita erilaisia lainsäädäntöaloitteita käynnissä kestävyyskysymysten paremmaksi sisällyttämiseksi yritysten toimintaan. Kestävyysraportoinnin asettaminen osaksi yritysten pakollista raportointia on yksi erittäin tärkeä keino kestävyyssiirtymän konkretisoimiseksi ja sen aikaansaamiseksi. Lisäksi johdonmukainen raportointi vapauttaa yritysten aikaa yksittäisten sijoittajien ja muiden sidosryhmien tiedusteluihin vastaamiselta ja siten hoitaa tehokkaasti avoimuutta raportoinnin kautta. Sijoittajien ja sidosryhmien kannalta on tärkeää välttää myös liiallista joustavuutta raportoinnissa, jotta tietojen vertailtavuus säilyy.

---

[1] https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fcosc.2020.615419/full

[2] https://ipbes.net/sites/default/files/2020-02/ipbes_global_assessment_report_summary_for_policymakers_en.pdf

[3] https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/957629/Dasgupta_Review_-_Headline_Messages.pdf

WWF pitää hyvänä valtioneuvoston kantaa, jossa valtioneuvosto esittää tukensa komission ehdotukselle keskeisiltä osin.

WWF ehdottaa lisättäväksi valtioneuvoston kantaan seuraavia asioita:

- **Suomi tukee tiedeperusteisuutta** ja sen pohjalta luotuja tavoitteita keskeisille raportoitaville kestävyysindikaattoreille (esim. 1,5 asteen Pariisin sopimuksen mukaiset päästövähennykset)
- **Direktiivin soveltamisalaa tulisi laajentaa** siten, että listattujen yhtiöiden lisäksi mukaan tulee kaikki merkittävät yhtiöt, jotka toimivat sektoreilla, joilla on suuret ympäristövaikutukset (high-impact sectors). Tämän tulee koskea myös myös keskisuuria yhtiöitä (50-249 työntekijää).

Sen lisäksi, että suurten ympäristövaikutusten sektoreilla toimivat keskisuuret yritykset ovat keskeisessä roolissa kestävyyssiirtymän toteuttamisessa, tulevat nämä yritykset arvoketjujensa ja asiakkaidensa kestävyysvaatimusten kautta joka tapauksessa kohtaamaan vastaavia ja usein hyvin vaihtelevia raportointivaatimuksia. Direktiivin soveltamisalan laajentaminen näihin yrityksiin sekä selkeyttäisi näiden yritysten asemaa että loisi toimintamallin raportoinnin toteuttamiseksi.

Valtioneuvoston kannassaan esittämät varaukset koskien komission valtaa delegoitujen asetusten osalta on ymmärrettävä. On silti syytä huomioida, että Suomen neuvotteluvoimaa ei tulisi käyttää delegoitujen asetusten jarruttamiseen tai vesittämiseen, vaikka yksittäinen intressitaho esittäisi huoliaan. Jäsenmaiden vaatimuksista EU:ssa on jo riittävästi vesitetty tärkeää kestävän kehityksen säädäntöä (esim. uusiutuvan energian direktiivin kestävyyskriteerit). Siihen ei ole enää varaa, jos kestävän kehityksen tavoittelu on tarkoitus ottaa tosissaan. Käsittelyssä oleva direktiiviehdotus on hyvin tärkeä osa kestävyyssiirtymää ja toteuttaa hallitusohjelmaa.

Maailman Luonnon Säätiö (WWF)
Suomen Rahasto sr.

Jari Luukkonen
suojelujohtaja

Jussi Nikula
neuvonantaja